

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5T/109/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011905
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8118011905.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fujerika a prísediacich A. B. C. a D. E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.01.2023 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
F. G., nar. XX.XX.XXXX v D., trv. bytom D., D. F. H. XX,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v presne nezistenom čase v období od 29.11.2016 do 17.07.2017 v Prešove vystupujúc pod rôznymi fiktívnymi menami ako I. E., J. J., K. L., A. M. si k týmto menám založil mailové adresy I., J., K., A. z ktorých rozposlal hromadný e-mail rôznym osobám s výzvou o zaslanie príspevkov v nešpecifikovaných výškach určených pre ním vytvorené fiktívne zdravotne ťažko postihnuté osoby, a to F., N., B., I., A. a A., resp. v prípade B. využil údaje z existujúcej zbierky Nadácie Markíza „Umožnime Jarke liečenie“ s tým, že tieto finančné prostriedky budú použité na pomoc týmto postihnutým osobám, kde za týmto účelom im mailom poslal čísla svojich bankových účtov v K. K. č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, v N. J. č. XXXXXXXXXXXX (O. J.), v P. J. č. XXXXXXXXXXXX, a vo Q. č. XXXXXXXXXXXX, na ktoré mu tieto mailom oslovené osoby zasielali finančné prostriedky v rôznych výškach, kde už v čase zaslania hromadných mailov vedel, že peňažné prostriedky na uvedený účel nepoužije, ale použije ich pre svoju potrebu, čím týmto svojím konaním uviedol do omylu 146 osôb, ktorým spôsobil škodu spolu vo výške 5030,- Eur,

t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, a čin spáchal na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. a) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmienčne o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona stanovuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť poškodeným v rámci svojich možností a schopností spôsobenú škodu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona obžalovanému u k l a d á povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal na Okresný súd Prešov dňa 01.10.2018 obžalobu pod sp. zn. 1Pv 224/17/7707 – 37 na obžalovaného F. G. pre skutok tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátor v podanej obžalobe právne kvalifikoval ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.05.2019 bol obžalovaný F. G. na tomto hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie v obžalobe prokurátora za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku a to, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátora kladie za vinu.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.05.2022 bez prerokovania veci samej, obžalovaný v súvislosti so zmenou v osobe predsedu senátu, ku ktorej došlo prijatím Dodatku č. 3 k Rozvrhu práce Okresného súdu Prešov na rok 2022 vyhlásil, že so zmenou v osobe predsedu senátu súhlasí, čím nebolo potrebné vykonávať hlavné pojednávanie odznova.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.01.2023 obžalovaný F. G. opätovne požiadal, aby mohol urobiť znovu vyhlásenie podľa § 257 Trestného poriadku, čo mu vzhľadom na čas, ktorý uplynul od posledného a jediného pojednávania (31.05.2019 teda viac ako tri roky) a na zmenu v osobe predsedu senátu bolo súdom umožnené. Obžalovaný opäť po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a to, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátora kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného F. G. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a na hlavnom pojednávaní súd v rámci dokazovania prečítal obsah listinných dôkazov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jeho viny, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe tak, ako je tento skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom obžalovaný v skutkovej vete opísaným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol poškodených do omylu a spôsobil tak na majetku poškodených väčšiu škodu a čin spáchal na viacerých osobách, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie v priamom úmysle, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone a opísaným v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana majetku iných /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Z odpisu Registra trestov SR generovaného elektronicky ku dňu 25.01.2023 a týkajúceho sa obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. V prípade jeho prvého

dosúdenia tunajším súdom v konaní pod sp. zn. 1T 126/2017, ktorého obsah spisu súd na hlavnom pojednávaní oboznámil, vyplýva, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom osvedčil dňa 24.11.2022, čím sa na neho vo vzťahu k tomuto odsúdeniu hľadí, ako nebol odsúdený. Súd v tejto súvislosti v rámci dokazovania prečítal aj obsah uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 1T 126/2017 zo dňa 24.11.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.11.2022, z obsahu ktorého vyplýva, že odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil.

Druhé odsúdenie v zmysle vyššie uvedeného odpisu registra trestov sa týka odsúdenia v konaní vedenom pod sp. zn. 41T 10/2017, v ktorom súd upustil od uloženia súhrmného trestu vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu v konaní pod sp. zn. 1T 126/2017.

Súd tiež na návrh obhajcu obžalovaného prečítal fotokópiu výpisu z sms a e-mailovej komunikácie obžalovaného s niektorými poškodenými, ktorým sa za svoje konanie ospravedlnil a vyjadril ochotu uhradiť spôsobenú škodu. Z predĺžených výpisov z účtu a poštového poukazu vyplýva, že obžalovaný tak vo vzťahu k 4 poškodeným aj urobil a škodu im uhradil.

Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej Mestským úradom Prešov v prípravnom konaní dňa 18.06.2018 vyplýva, že obžalovaný bol v rokoch 2014 až 2016 päťkrát priestupkovo postihnutý. Aj z lustrácie Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplynulo, že obžalovaný má pred spáchaním prejednávaneho trestného činu v evidencii zaznamenaných 10 priestupkov. Zo správy o jeho správaní vypracovanej zamestnávateľom vyplýva, že obžalovaný bol hodnotený ako nespoľahlivý a po zistení jeho kriminálnej minulosti s ním rozviazali pracovný pomer.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti a to, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní ku skutku priznal a svoj skutok aj úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona/. Okrem toho súd priznal v prospech obžalovaného aj poľahčujúcu okolnosť a to, že obžalovaný nahradil spôsobenú škodu /§ 36 písm. k) Trestného zákona/. Súd samozrejme zohľadnil, že obžalovaný nahradil iba časť spôsobenej škody ale snaha obžalovaného v maximálnej miere napraviť škodlivý následok, ktorý svojim činom spôsobil, viedla súd k názoru, že je potrebné túto poľahčujúcu okolnosť priznať, nakoľko pri skúmaní podmienok potrebných na splnenie tejto poľahčujúcej okolnosti nemusí byť nutný predpoklad úhrady celkovej škody a postačuje aj čiastočná úhrada, ktoré je v možnostiach obžalovaného. Na strane druhej súd v neprospech obžalovaného zistil aj jednu z priťažujúcich okolností a to podľa § 37 písm. a) Trestného zákona spočívajúca v tom, že obžalovaný spáchal trestný čin z obzvlášť zavrhnúťhodnej pohnútky a tou bol finančný prospech predstieraním pomoci postihnutým deťom. Súd zdôrazňuje, že zbierky sú založené na dôvere prispievateľov, že ich peňažné prostriedky budú použité na dobrý účel, napr. pomoci deťom a bez tejto dôvery tieto zbierky nemajú šancu na úspech, čo v konečnom dôsledku znamená menšiu pomoc pre ktorých, ktorí ju najviac potrebujú. Obžalovaný svojim konaním práve túto dôveru výrazne narušil a zneužil dobrú vôľu ľudí (poškodených) ochotných pomôcť deťom v núdzi. Preto súd pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami v pomere 2:1, postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona upravil trestnú sadzbu trestu odňatia slobody stanovenú s ustanovení § 221 ods. 3 Trestného zákona (od troch rokov až do desať rokov) tak, že v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil jej hornú hranicu o jednu tretinu a pri ukladaní trestu tak vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 3 rokov až do 7 rokov a 8 mesiacov.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil jednak priznanie obžalovaného ako aj snahu obžalovaného napraviť následok, ktorý svojim činom spôsobil, hoci vzhľadom na morálny rozmer úplná náprava jeho konania ani nebude možná. Zároveň súd zohľadnil aj čas, ktorý uplynul od spáchania skutku, pričom pri zohľadnení účelu trestu z hľadiska jeho výchovného pôsobenia v kontexte priznania obžalovaného súd považoval

za primerané a spravodlivé uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov, teda na úplne dolnej hranici trestnej sadzby s tým, že obžalovaný bude mať uložením tohto trestu priestor na to, aby súdu ale aj spoločnosti preukázal, že jeho slová o náprave neboli len prázdny gestom vyjadreným snahou vyhnúť sa vysokému trestu ale že si skutočne uvedomil dôsledky svojho konania a následky vo vzťahu k poškodeným. Nie je účelom trestu po tak dlhej dobe od spáchania skutku a za súčasného priznania obžalovaného, aby bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s tým, že súd prihliadol aj na to, že obžalovaný od posledného odsúdenia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 126/2017 viedol riadny život a z tohto dôvodu sa aj osvedčil. Preto súd výkon tohto trestu u obžalovaného podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, počas ktorej bude správanie a život obžalovaného sledovaný a kontrolovaný z toho hľadiska, aby obžalovaný svoju nápravu preukázal. Vzhľadom na závažnosť ním spáchaného trestného činu majúceho povahu zločinu, rozsah spôsobenej škody a počtu poškodených, súd aj s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenia uložil obžalovanému dlhú skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov.

Súd v rámci probačného dohľadu uložil obžalovanému povinnosť, aby podľa svojich možností a schopností nahradil poškodeným spôsobenú škodu, teda obžalovaný pod dohľadom a za kontroly probačným a mediačným úradníkom bude musieť vyvinúť maximálnu snahu na to, aby aj ostatným poškodeným škodu nahradil, samozrejme len tam, kde to bude objektívne možné. Okrem toho súd uložil obžalovanému povinnosť, aby sa v skúšobnej dobe zamestnal alebo sa preukázateľne uchádzal o zamestnanie. Oba tieto povinnosti uložené obžalovanému sú podľa presvedčenia súdu vhodnými opatrenia na dovŕšenie nápravy u obžalovaného a budú mať za cieľ nielen nahradiť škodu ale aj to, aby mal obžalovaný stály legálny príjem, ktorý bude preventívne pôsobiť na to, aby sa obžalovaný nesnažil zabezpečiť si príjmy trestnou činnosťou, ako tomu bolo aj v prejednávanej trestnej veci.

Nakoľko Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Ndt 11/2018 zo dňa 17.05.2018 podľa § 47 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol, že v tejto trestnej veci nepripúšťa účasť poškodených, súd o škode týmto rozsudkom nerozhodoval. Uvedené nebráni tomu, aby si poškodení nárok na náhradu škody uplatnili v civilnom konaní.

Na základe týchto dôkazov a po ich vyhodnotení súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.